

Rapport 2008:98

Arkeologisk förundersökning

Ett hantverksområde från 1700-talet samt en medeltida huslämning i Konserthusparken i Linköping

RAÄ 153

Konserthusparken

Linköpings stad och kommun

Östergötlands län

Christer Carlsson

Ett hantverksområde från 1700-talet samt en medeltida huslämning i Konserthusparken i Linköping

Innehåll

Sammanfattning	2
Inledning	4
Områdesbeskrivning	4
Syfte och metod	4
Tidigare undersökningar	5
Resultat och tolkning	6
Fyndmaterial	10
Referenser	13
Tekniska uppgifter	14
Bilaga 1. Fyndlista	16

Ö S T E R G Ö T L A N D S L Ä N S M U S E U M
A V D E L N I N G E N F Ö R A R K E O L O G I

Box 232 • 581 02 Linköping • Tel 013 - 23 03 00 • Fax 013 - 12 90 70
info@ostergotlandslansmuseum.se • www.ostergotlandslansmuseum.se

Sammanfattning

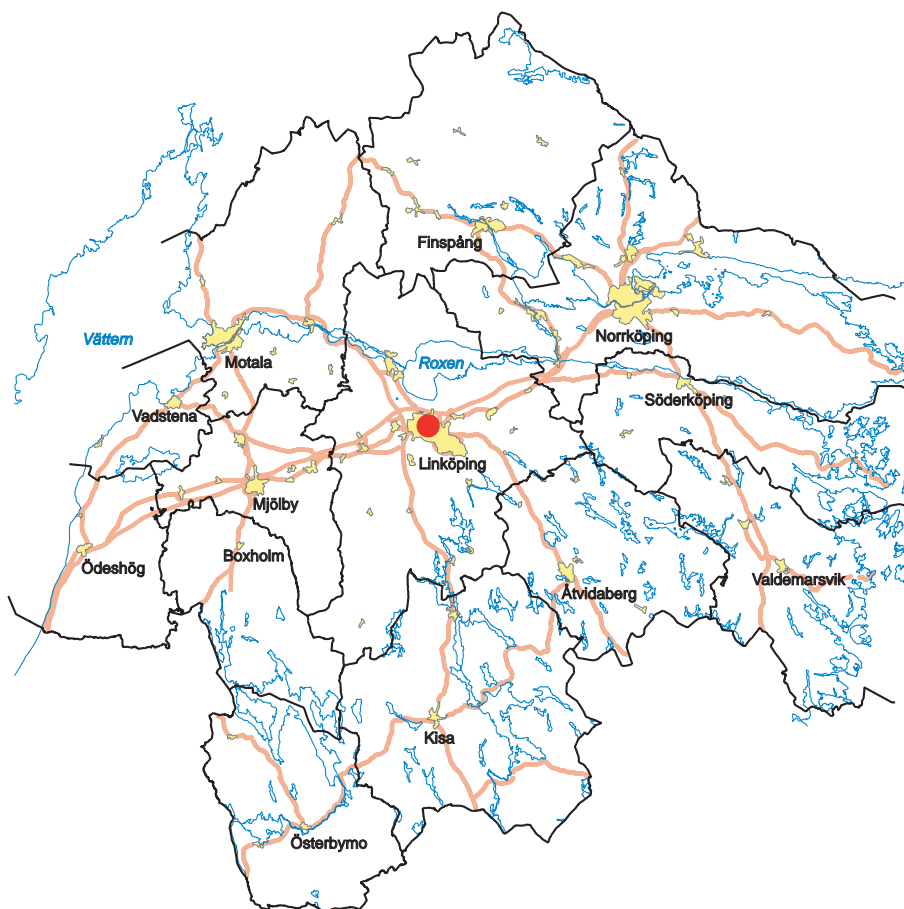
Östergötlands länsmuseum utförde den 26:e maj- 3:e juni 2008 en arkeologisk förundersökning inför schaktningar för ombyggnad av Konserthusparken i centrala Linköping.

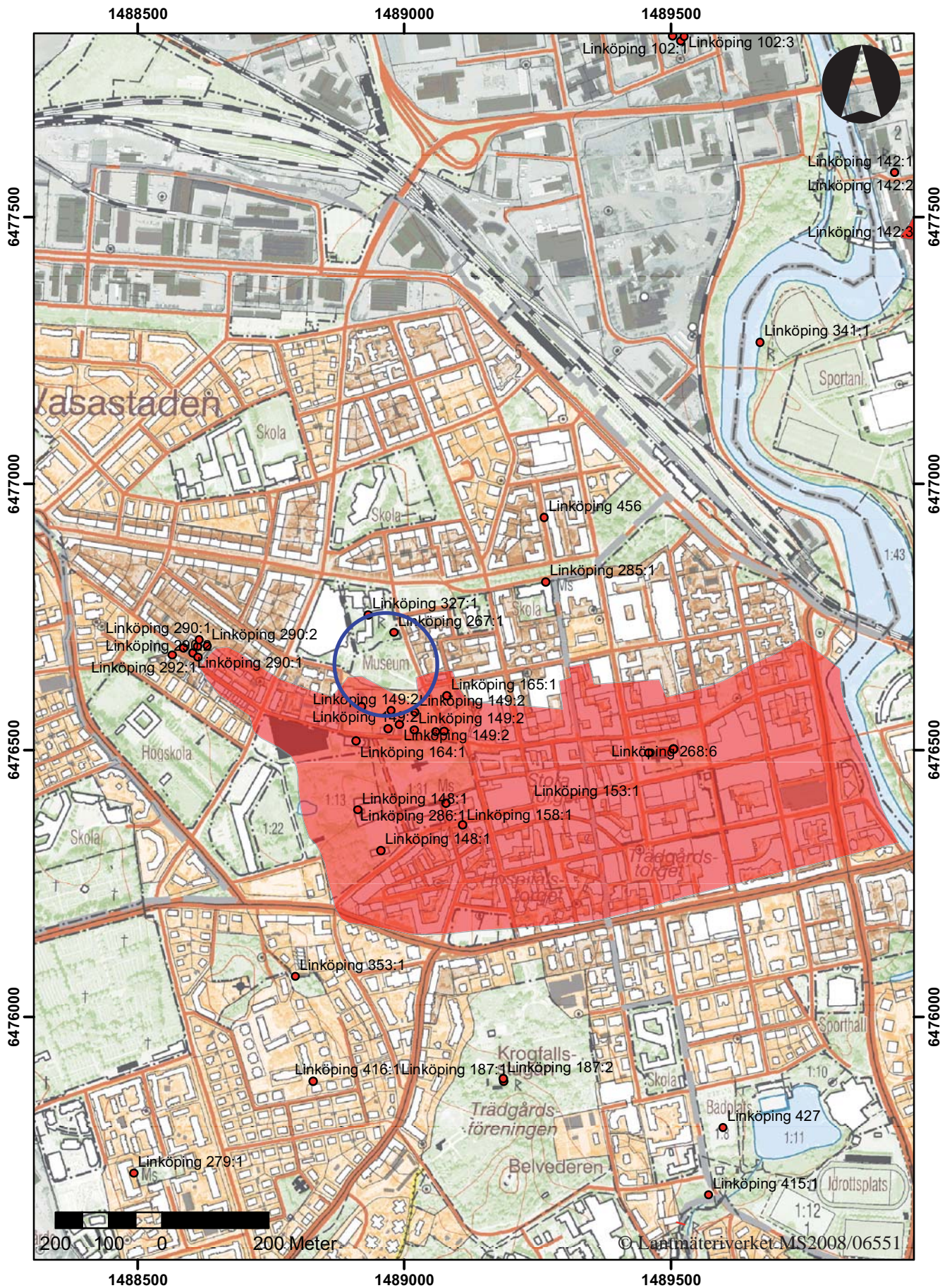
Vid förundersökningen togs ett 35-tal större och mindre sökschakt upp inom parkområdet i syfte att söka efter samt försöka avgränsa de fornlämningar som förekommer under marken. Det visade sig att det främst var i parkens centrala delar som mer omfattande fornlämningar hade bevarats. Lämningar efter hantverksaktiviteter från 1700-talet överlagrade delvis senmedeltida bebyggelse inom förundersökningsområdets södra delar.

Den medeltida bebyggelsen utgjordes av en murad källare från 1400- eller 1500-talet med anslutande raseringslager från väggarna till det rivna medeltida hus som legat över källaren. Inom den östra delen av förundersökningsområdet förekom även två sopgröpar samt två kallmurade trädgårdsmurar vilka sannolikt anlagts i biskopsgårdens trädgård under 1700- eller 1800-talen.

Uppdragsgivare var Tekniska förvaltningen vid Linköpings kommun, vilka även svarade för de arkeologiska kostnaderna. Ansvarig för fält- och rapportarbetet var antikvarie Christer Carlsson.

Christer Carlsson
antikvarie

Figur 2. Utdrag ur digitala Fastighetskartan med undersökningsområdet markerat (blått). Skala 1:10 000.

Inledning

Östergötlands länsmuseum utförde den 26:e maj-3:e juni 2008 en arkeologisk förundersökning i form av en antikvarisk kontroll i samband med schaktningar inför ombyggnad av Konserthusparken i centrala Linköping.

Vid förundersökningen togs ett 35-tal större och mindre sökschakt upp inom parkområdet i syfte att söka efter samt försöka avgränsa de fornlämningar som förekommer under marken. Det visade sig att det främst var i parkens centrala delar som mer omfattande fornlämningar hade bevarats. Lämningar efter hantverksaktivitet från 1700-talet överlagrade delvis senmedeltida bebyggelse inom förundersökningsområdets södra delar.

Den medeltida bebyggelsen utgjordes av en murad källare från 1400- eller 1500-talet med anslutande raseringslager från väggarna till det rivna medeltida hus som legat över källaren. Inom den östra delen av förundersökningsområdet förekom även två sopgröpar samt två kallmurade trädgårdsmurar vilka sannolikt anlagts i biskopsgårdens trädgård under 1700- eller 1800-talen.

Uppdragsgivare var Tekniska förvaltningen vid Linköpings kommun, vilka även svarade för de arkeologiska kostnaderna. Ansvarig för fält- och rapportarbetet var antikvarie Christer Carlsson.

Områdesbeskrivning

Konserthusparken är belägen i centrala Linköping, mellan den nuvarande biskopsgården och Länsmuseumet. Parkområdet var ursprungligen en del av kyrkans egendomar i det medeltida Linköping och parken utgjorde då en mer perifer del av biskopens mark i staden. Enligt 1696 års stadskarta utgjordes området i slutet av 1600-talet delvis av tomtmark och delvis som åkermark. Under 1700-talet, sedan biskopen flyttat från sitt gamla residens i Linköping slott till det på 1730-talet uppförda nya biskopsresidenset, nyttjades parkområdet delvis som biskopens privata fruktträdgård. Under andra världskriget nyttjades parken delvis åter för frukt- och grönsaksodling.

Då C F Mannerstråle utförde sina första arkeologiska undersökningar i parken på 1960-talet fyllde området delvis fortfarande denna funktion. Det var Mannerstråle som först insåg att det förekom fornlämningar under gräset i parken. Ett förhållandevis nytt tillägg i parken vid denna tid var dock det på 1930-talet uppförda länsmuseumet. Under 1980- och 1990-talen uppfördes även den stora konsert- och mässlokalen Konsert & Kongress. Sedan parkområdet blivit kommunal egendom och började förvaltas av Linköpings kommun har parken blivit ett populärt

rekreationsområde för stadens befolkning. Tack vare parkens centrala läge och lättillgänglighet besöks parken dagligen av stora grupper människor.

Syfte och metod

Syftet med den arkeologiska förundersökningen var att se till att fast fornlämning i form av t ex gravar och murverk inte kom till skada vid de planerade schaktningarna. Lämningar som t ex husgrunder, murverk och gravar som framkom skulle dokumenteras avseende karaktär och omfattning samt om möjligt dateras.

I detta syfte togs ett 35-tal sökschakt upp inom parkområdet. I varje enskilt schakt mättes matjordens och kulturlagrens individuella respektive sammanlagda tjocklek i syfte att få en bättre bild av parkområdets topografi. I de schakt där inga fornlämningar påträffades grävdes ända ned till den orörda undergrunden i syfte att leta efter spår av eventuell förhistorisk bebyggelse i form av exempelvis stolphål och/eller härdar.

Delar av det skelettmaterial som påträffades togs tillvara i syfte att göra osteologiska analyser. De föremål som bedömdes vara av arkeologiskt intresse togs också tillvara medan övriga föremål, såsom exempelvis recent keramik och vissa spikar, kasserades. Samtliga tillvaratagna föremål knöts till sina stratigrafiska kontexter redan i fält. Omhändertagandet av skelettmaterialet skedde i enlighet med länsmuseumets skelettpolicy.

Undersökningen dokumenterades slutligen genom digitala fotografier av enskilda anläggningar och lager samt genom att ett antal planer över de olika lämningarna upprättades. Dessutom inmättes samtliga sökschakt och de mest centrala lämningarna med en DGPS i syfte att skapa en schaktplan över förundersökningsområdet. Inmätningarna och fynden från förundersökningen bearbetades även i Intrasis i syfte att studera de stratigrafiska och kontextuella relationerna mellan olika fynd och lämningar inom undersökningsområdet.

Under förundersökningen har i första hand nedanstående frågeställningar beaktats:

- Förekommer det fortfarande fornlämningar under marken i Konserthusparken?
- Vilken karaktär, utbredning och preliminär datering har i så fall dessa lämningar?

- Finns det, i synnerhet inom den södra delen av parken, spår efter äldre bebyggelse som kan knytas till biskopsgårdens och/eller domkyrkans verksamhet?
- Finns det lämningar efter förhistorisk verksamhet inom området? Hur gamla är i så fall dessa lämningar?

Tidigare undersökningar

I Konserthusparken, området kring läns museet, Konserthuset & Kongress och biskopsgården, liksom i de anslutande gatorna, har ett flertal mindre arkeologiska undersökningar genomförts under årens lopp.

Redan under början av 1960-talet genomförde C F Mannerstråle arkeologiska undersökningar inom Kv. Aposteln 2, som då även omfattade den södra delen av det nuvarande parkområdet (Tagesson 1991). Även om förhållandevis små ytor tycks ha berörts av undersökningarna kunde viss bebyggelse från medeltiden och senare tider identifieras. Där Rosengången idag mynnar ut i Konserthusparken påträffades vid Mannerstråles undersökningar en senmedeltida stenkällare. Under gångvägen i den sydöstra delen av parken påträffades även en smedja från 1600- 1700-talen (Tagesson 1997). Byggnaderna kan ha tillhört den senmedeltida och efterreformatoriska biskopsgården. 1991 utfördes en mindre forskningsundersökning i

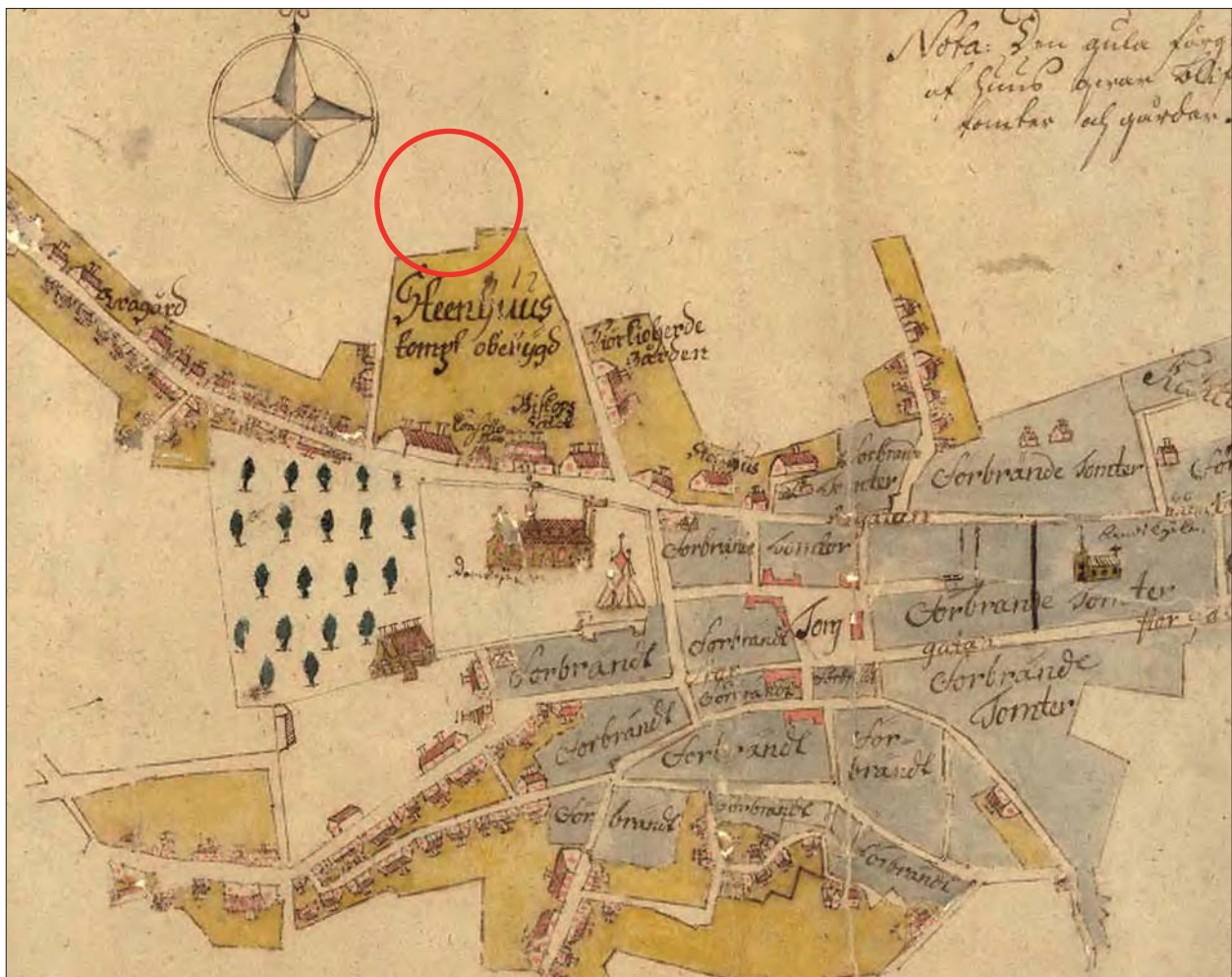
kvarteret Aposteln 2 (Tagesson 1991) och 1998 utfördes byggnadsarkeologiska undersökningar inom samma kvarter (Feldt 1998). En antikvarisk kontroll som påvisade kulturlager genomfördes också 1994 i Kv. Aposteln 1, strax utanför entrén till den så kallade Rotundan (Feldt 1994).

2003 utfördes även en arkeologisk förundersökning i samband med att Rosengången byggdes om och ledningar lades ned längs gången. Dessutom flyttades vid detta tillfälle ett antal träd i Kv. Aposteln 1 till nya platser. På den östra sidan av Rosengången, i anslutning till fastigheten Aposteln 2, påträffades också grunder till minst tre olika byggnader. Några av byggnaderna antas ha ett medeltida ursprung. Dessutom påträffades en tegelkonstruktion, vilken kan ha utgjort underlag för en vägg. Grunderna kan sannolikt knytas till bebyggelse som påträffades redan under åren 1962-63 (Feldt 2003).

Inom den nuvarande biskopsgårdens område undersöktes också en medeltida källare vid en arkeologisk förundersökning 2005. Källaren ansluter visserligen inte direkt till det nu aktuella exploateringsområdet, men är på grund av sin preliminära datering till 1400-talets senare hälft av intresse för den här aktuella undersökningen. I samband med den ovan nämnda förundersökningen kunde en relativ kronologi för källaren utarbetas. Det kunde även konstateras att det i anslutning till källaren finns medeltida kulturlager, vilka eventuellt också sträcker sig ut i parken i norr

Figur 3. Stadskarta över Linköping från år 1696. På kartan ligger det aktuella undersökningsområdet i stadens norra utkant och utgjordes av åker- och betesmark.

Figur 4. Stadskarta visandes bebyggelsens utbredning i Linköping efter stadsbranden år 1700. Efter Ryding 1733.

(Feldt 2005). Vid fortsatta undersökningar runt källaren 2006 påträffades även bebyggelse som kan dateras till 1200-talet (Feldt, i manus).

Under 2005 gjordes även en arkeologisk för- och efterundersökning i Kv. Aspen 11 i samband med byggnation. Undersökningsområdet var beläget i anslutning till parkområdets sydvästra hörn, nära den medeltida biskopsgårdens trädgård. De byggnadsrester och kulturlager som påträffades inom kvarteret härrörde framförallt från 1600-1800-talen (Magnusson 2007). På museets mark, vid friluftsscenen Tages hörna, genomfördes 1997 även en mindre förundersökning inför uppförandet av scenen. Vid ingreppet påträffades dock endast utfyllnadslager och omrörda kulturlager innehållandes ben, tegel kalkbruk, trä och kol (Samuelsson 2007).

Östergötlands länsmuseum vill gärna poängtera att kunskap om den samlade arkeologiska potentialen i Konserthusparken inte har kunnat uppnås vid tidigare undersökningar. Den förundersökning som behandlas i denna rapport är därför den första mer omfattande

arkeologiska undersökning som har berört hela parkområdet. En rad nya resultat kring Konserthusparkens historia har därför kunnat uppnås som en direkt följd av den arkeologiska förundersökningen.

Resultat och tolkning

Vid den arkeologiska förundersökningen kunde två mer tydliga bebyggelsefaser urskiljas. En källarbyggnad från senmedeltiden hade avlösts av yngre bebyggelse, vilken har utgjorts av träbebyggelse som delvis vilat på syllstenar. De två faserna syntes särskilt tydligt inom undersökningsområdets södra del, där de delvis överlagrade varandra. Till den senmedeltida fasen kan sannolikt, den redan på 1960-talet påträffade, stenkällaren vid Rosengången räknas.

Till den yngre fasen, vilken stratigrafiskt sett låg högre upp i kulturlagren och sannolikt kan dateras till 1600- och/eller 1700-talet, hör dels två hantverkshus med eldstäder inom den norra delen av undersökningsområdet, dels ett antal syllstenar som kan ha bu-

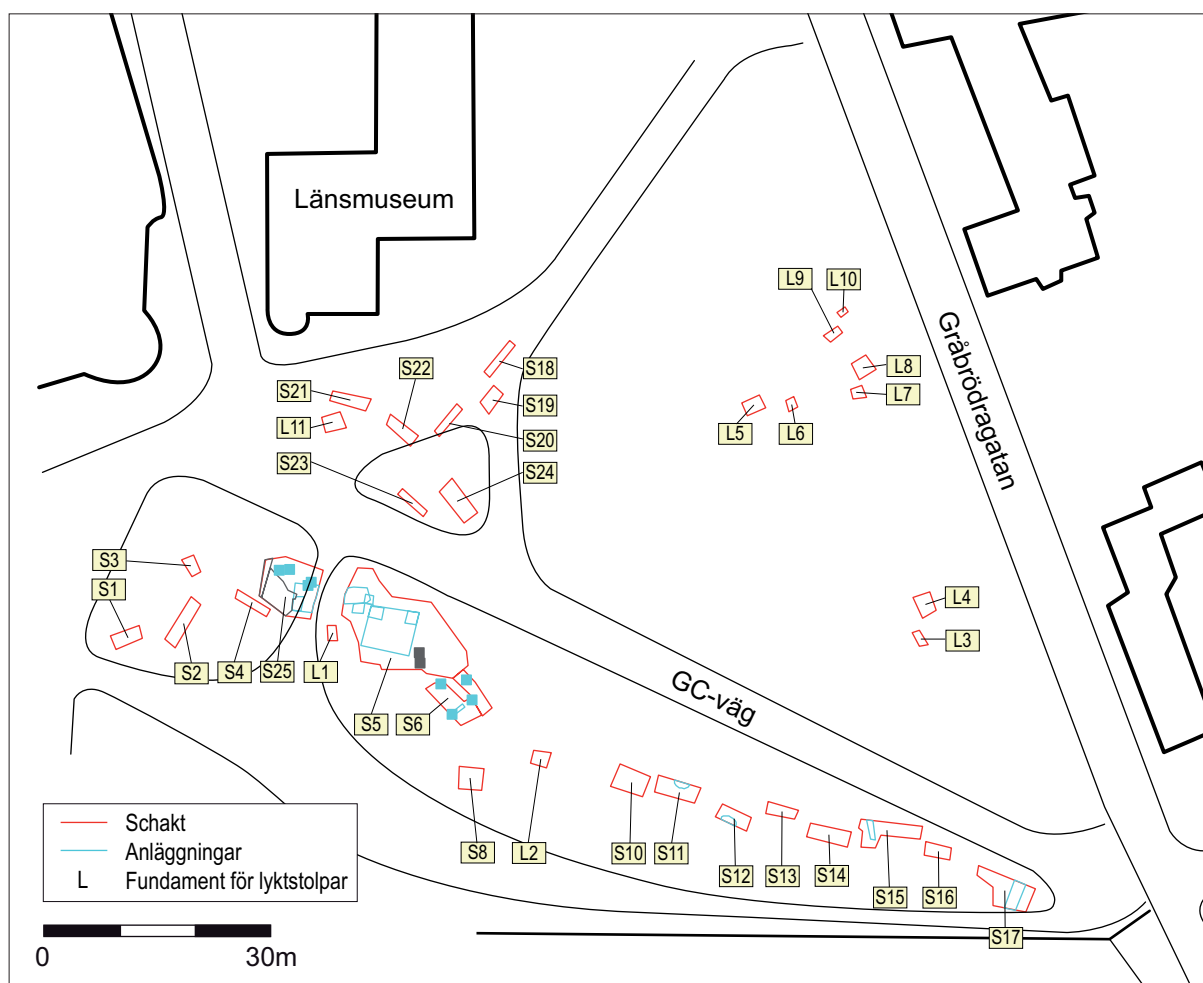
rit upp enklare trähusbebyggelse inom den södra delen av undersökningsområdet. Detta gör att det tycks ha förekommit åtminstone ett mer välbyggt stenhus inom området under senmedeltiden, medan det under den yngre fasen främst tycks ha legat en enklare och ekonomirelaterad trähusbebyggelse på platsen.

De två ca 5 x 6 m (Hus 1) respektive 8 x 5 m (Hus 3) stora huslämningarna från uppskattningsvis 1600- eller 1700-talen låg förhållandevis grunt under grästorven och påträffades på ett djup av endast ca 0,15-0,20 m under den nuvarande markytan. Båda husen ger intryck av att ha innehållit ett eller flera spisrösen vardera och kan sannolikt knytas till hantverksaktiviteter i Konserthusparken under 1600- och/eller 1700-talen. Husens funktioner som hantverksbyggnader indikeras av fynd av järnslag samt ett fragment av en smältdegel. I båda husen förekom dessutom fynd av handsmidda järnspikar och andra järnföremål, vilka föreföll ha tappats på det sotiga golvet.

Båda huslämningarna var dessutom omgivna av kulturlager innehållandes slag och järnföremål, vilka kan knytas till den hantverksrelaterade verksamhet

som bedrivits i husen. Detta gör det troligt att man framför allt har arbetat med smide och andra metallrelaterade hantverk i de båda husen. Byggnadernas förhållandevis enkla konstruktion tyder på att de inte har byggts för att brukas under någon längre tid. Ifall husen endast har använts under exempelvis en eller två somrar kan detta förklara varför de inte tycks finnas med på några bevarade stadskartor som visar bebyggelsens utbredning i 1600- och 1700-talens Linköping. Det faktum att de båda husen bör kunna dateras till just 1600- eller 1700-talet indikeras av att golvlagen i båda husen tycks innehålla rikligt med yngre rödgods och kritpipor.

Det östligaste av de två husen var enklare att avgränsa eftersom det hade förhållandevis tydliga vägglinjer och hörn. Det västra huset var däremot svårare att avgränsa som en följd av att detta hade mindre tydliga hörn och delvis hade blivit stört av moderna markgrepp. Båda husen har förmodligen varit uppförda i en förhållandevis enkel byggnadsteknik, där stolpar stöttat enklare trätak. För en sådan konstruktion talar upptäckten av syllstenar och ett antal

Figur 5. Plan över förundersökningsområdet med de 35 sökschakten och de påträffade lämningarna markerade.

Figur 6. Hus 1 från norr. Närmast betraktaren syns fundamentet till en av byggnadens två eldstäder, vilka har varit belägna i husets nordvästra respektive nordöstra hörn. Foto Christer Carlsson, ÖLM.

Figur 7. Hus 3 från norr. Byggnaden gick delvis in under gångvägen och fortsatte åt öster, där det nådde nästan ända fram till hus 1. Foto Christer Carlsson, ÖLM.

eventuella stolphål i husens tänkta vägglinjer. Även om dessa stolphål inte grävdes ut under förundersökningen skulle en konstruktion med trätak uppburna av trästolpar ha haft den fördelen att röken från metallhantverket lätt kunnat sippra ut längs sidorna av byggnaderna.

Omkring 5 m söder om den östra huslämningen påträffades även syllstenar, vilka kan ha burit upp enklare ekonomibebyggelse av trä (Hus 2). Eftersom tre av syllstenarna låg i rät vinkel kan de ha burit upp exempelvis ett härbre eller en visthusbod med syllstockar och väggar av trä. Syllstenarna vilade på en äldre, sannolikt senmedeltida, marknivå bestående av ett äldre odlingslager. Det förhållandevis korta avståndet mellan detta odlingslager och den i söder bevarade medeltida stenkällaren gör att odlingsmarken under senmedeltiden kan ha gått nästan ända fram till detta stenhus (Hus 4). Detta är också den plats inom undersökningsområdet där de två olika bebyggelsefaserna från 1600- 1700-talen respektive medeltiden framträder som tydligast.

Det nuvarande parkområdet har ända sedan medeltiden haft en perifer placering inom stadsområdet och bör därför ha varit en plats som lämpat sig väl för olika former av ekonomibyggnader. Det är därför inte förvånande att det var inom just detta område som

C F Mannerstråle redan på 1960-talet påträffade en karpdamm och en smedja från 1600- eller 1700-talet. Eldfångda hantverk var naturligtvis förenade med särskilt stora risker och bör inte ha bedrivits allt för nära stadsbebyggelsen.

En intressant detalj i detta sammanhang är den handskrivna text som förekommer vid det aktuella undersökningsområdet på 1696 års stadskarta: Steenhustomt Brukad til Åker. Detta kan tolkas som att det år 1696 var känt att det förekom äldre bebyggelser inom parkområdet, vilket då delvis brukades som åker. Om området verkligen har brukats som åker i slutet av 1600-talet kan det tyckas märkligt att de två ytligt liggande hantverkshusen inte har kommit till skada i samband med dessa jordbruksaktiviteter. Den mest troliga förklaringen till att de båda huslämningarna inte har förstörts är enligt min åsikt att dessa i själva verket skall dateras till tiden efter 1696. För detta talar även fyndmaterialet i de båda hantverkshusen, vilket i sin helhet tycks kunna dateras till efter ca år 1700.

Under loppet av 1700-talet skedde ett antal större byggnadsprojekt inom biskopsgårdens område eftersom såväl det nuvarande biskopsresidenset som omfattande om- och tillbyggnader på Linköpings slott, dvs. den gamla biskopsgården, utfördes. Under 1740-

Figur 8. Inom den södra delen av undersökningsområdet låg tre större syllstenar i rät vinkel. Dessa kan ha stöttat en enklare ekonomibyggnad av trä (Hus 2). Syllstenarna låg delvis på äldre, sannolikt senmedeltida, odlingsmark. Denna mark kan ha gått ända fram till stenkällaren vid Rosengången i söder. Foto Christer Carlsson, ÖLM.

Figur 9. Sopgropan i schakt 12 sedd från norr. Bilderna visar gropen före utgrävning samt efter det att en fjärdedel av gropen hade undersökts. Foto Christer Carlsson, ÖLM.

talet uppfördes även domkyrkans första torn, vilket var ritat av den kände arkitekten Carl Hårleman. Tornet försågs i samband med detta även med en vacker tornspira. Dessa omfattande byggnadsprojekt bör ha krävt att ett stort antal hantverkare anlätades och att tillfälliga verkstäder uppfördes. En rimlig tolkning av de båda hantverkshusen, samt den av Mannerstråle påträffade smedjan, är därför att dessa tre hantverks- hus hör ihop med byggnadsaktiviteten på kyrkans mark under 1700-talet.

Från den tid då det nyare biskopsresidenset hade tagits i bruk, dvs. efter ca 1733, skall sannolikt även de två ca 2 x 2 m stora och ca 1 m djupa sopgropana i den östra delen av parkområdet räknas. Båda gropana, vilka påträffades i schakten 11 och 12, innehöll ett likartat fyndmaterial bestående av tegel, murbruk, ben, delar av kritpipor och porslin. Gropana bör därför kunna dateras till 1700- eller 1800-talet. Inom den östligaste delen av parken, i schakten 15

och 17, påträffades även två kallmurade gråstensmurar, vilka båda löpte i nord-sydlig riktning och kan ha utgjort låga begränsningsmurar för biskopsresidensets trädgård. De fynd som återfanns bland stenarna i de båda murarna, bland annat skärvor av yngre rödgods, gör att murarna liksom sopgropana kan ges en preliminär datering till 1700- eller 1800-talet. Murarna bör i så fall ha uppförts först sedan det nya biskopsresidenset uppfördes på 1730-talet. Den västra muren var något bättre bevarad än den östra muren, men slutade tvärt mot söder i schakt 15. Möjligtvis kan detta tvära stopp indikera en öppning eller dörr i muren, så att denna i själva verket fortsätter vidare under marken ned mot biskopsresidenset i söder.

De förundersökningsschakt som grävdes ned till undergrunden kunde inte påvisa några spår av förhistorisk bebyggelse inom Konserthusparken, men sådana kan eventuellt förekomma inom de delar av parkområdet som inte kom att beröras av förundersökningen. ¹⁴C-dateringar av djupt liggande kulturlager i kvarteret Artemis 12, beläget strax norr om Linköpings slott och endast ca 150 m från Konserthusparken, har exempelvis gett dateringar till vikingatiden (Magnusson 2008: 24). Dessa dateringar kan indikera att en förhistorisk bosättning trots allt har förekommit inom Linköpings stadsgränser under vikingatiden. Detta är i så fall viktigt att ta hänsyn till vid eventuella framtida undersökningar i Konserthusparkens närområde.

Fyndmaterial

Keramik

Det keramikmaterial som tillvaratogs vid förundersökningen bestod till övervägande delen av skärvor av yngre rödgods från 1600- 1900-talen. Enstaka keramikbitar är dock av svartgods och sannolikt något äldre. Dessa skärvor kan därför ha ett medeltida eller till och med förhistoriskt ursprung. Slutligen påträffades enstaka skärvor av stengods, men det är även i detta fall fråga om efterreformatorisk keramik.

Skärvan (F062) är sannolikt av äldre svartgods och framkom invid källaren inom den södra delen av förundersökningsområdet. Även en annan myningsskärv (F090) ger ett förhållandevis gammalt intryck och är sannolikt av yngre svartgods. Fyndet av dessa båda skärvor kan tyda på att en förhistorisk eller tidigmedeltida bosättning har funnits i närheten av undersökningsområdet. Skärvorna kan dock även ha hamnat i Konserthusparken med exempelvis dit-forslad jord.

Enstaka skärvor yngre stengods påträffades även vid

Figur 10. Den kallmurade muren i schakt 15 sedd från norr. Muren slutade tvärt i söder, något som kan indikera en dörr. Foto Christer Carlsson, ÖLM.

förundersökningen. Det är dock inte i första hand fråga om medeltida keramik utan magringen och den täta godsstrukturen tyder på att det snarare är fråga om efterreformatorisk keramik. Två skärvor utgörs sannolikt av så kallad Westerwald-keramik (F047 och F074).

Kritpipor

En rad fragment av olika sorters skaft till kritpipor påträffades även under förundersökningen. Det är sannolikt främst fråga om pipskaft till pipor från 1600- och 1700-talen (F001, F007, F022, F037, F042, F057, F075, F080, F086, F092,). Endast ett fåtal fragment av piphuvuden återfanns (F023, F087).

Fynd av järn och slagg

De järnföremål som påträffades vid förundersökningen utgjordes bland annat av ett svåridentifierat, smitt föremål (F008). Eventuellt har föremålet utgjorts av något slags verktyg. Även ett annat

järnföremål (F020) kan ursprungligen ha tillhört ett verktyg. Även kilen (F054) och det rörliknande föremålet (F058) utgörs av en form av verktyg som kan ha använts eller tappats inom förundersökningsområdet. Ett antal fynd av hästkosömmar visar antingen att hästar funnits inom området eller också att sådana har tillverkats på platsen. Utöver dessa järnföremål påträffades en rad spikar och andra mindre järnföremål av vilka många kasserades vid genomgången av fynden.

Den slagg som påträffades inom förundersökningsområdet är i första hand funnen inom eller i anslutning till de båda hantverkshusen inom den centrala delen av parken. Det tycks i första hand ha varit utkastad reduktionsslagg som påträffades under förundersökningen, något som tyder på att järnframställning förekommit inom området. Däremot kunde inga ugnar eller ugnsväggar identifieras i de schakt som öppnades upp under förundersökningen. Det är dock rimligt att ugnar för järnframställning och/eller järnbearbetning förekommer eller har förekommit inom parkområdet.

Totalt påträffades uppskattningsvis ca 1 kg slagg under förundersökningen, men betydligt mer slagg var synlig i ytan av kulturlagren. Denna slagg tillvaratogs därför först under slutundersökningen då lagren undersöktes. Då gjordes även okulära besiktningar av slaggen för att försöka följa de olika produktionsstegen i framställningen och bearbetningen av slaggen.

Figur 11. Slagg från förundersökningsområdet tyder på att järn har framställts och bearbetats på platsen. Foto Christer Carlsson, ÖLM.

Övriga metaller

Enstaka metallfynd kan även tyda på att man ägnat sig åt gjuteriverksamhet inom hantverksområdet. En bit tenn (F011), sannolikt rester efter tenngjutning, visar att även andra metaller kan ha bearbetats inom förundersökningsområdet.

Två andra svårtolkade metallfynd (F019 och F025) utgörs av spröda föremål av CU-legeringar. Eventuellt har båda dessa föremål ursprungligen utgjort dekorationer eller prydnadsföremål.

En vikt av bly (F051) påträffades ovanpå källarmuren i söder och kan indikera att handel har bedrivits inom närområdet. En hyska av koppar eller brons (F052) har sannolikt suttit på en klädedräkt och sedan hamnat i kulturlagren inom förundersökningsområdet.

Fönsterglas

De fragment av fönsterglas (F048 och F097) som har påträffats inne i hus 1 och 3 kan sannolikt dateras till samma tid som de övriga fynden i de båda husen, dvs. till 1600- eller 1700-talet. Fönsterglaset behöver inte ha suttit i de ovan nämnda hantverkshusen, vilka tycks ha varit förhållandevis enkla till sin ka-

raktär, utan kan istället ha bearbetats och förberetts i hantverkshusen inför installation i exempelvis den närliggande biskopsgården eller domkyrkan. Somliga av glasfragmenten har en tydlig fals, vilken tycks ha skapats för att ha kunnat passas in i blyspröjsar. Denna typ av infattade glas förekom från och med senmedeltiden och framåt i såväl sakrala som profana byggnader.

Fynd av sten och tegel

I schaktet för lyktfundament 2 förekom relativt tjocka raseringslager i främst den södra och västra schaktväggen. Dessa sidor av schaktet vette upp mot platsen för den medeltida stenkällaren vid Rosengången och raseringslagren kan därför komma från den här tidigare befintliga byggnaden. Eftersom schaktet låg i en svag sluttning kan denna lutning delvis vara en följd av en riklig förekomst av raseringslager från det raserade huset under marken. Ur raseringslagren kunde bland annat tre fragment av munk- och nunnetaktegel samt en halv taknockpanna tillvaratas. Dessa fynd kan tyda på att den medeltida byggnaden varit förhållandevis påkostad och bland annat haft ett tak täckt av tegelpannor.

Figur. 12. Byggnadsmaterial från det hus som en gång har legat ovanpå källaren inom den södra delen av undersökningsområdet. Foto Christer Carlsson, ÖLM.

En tegelsten med rullstämpeldecor, i form av ett rut-mönster och små stjärnliknande symboler, insamlades under den efterföljande slutundersökningen intill hus 3. Måtten och dekoren på tegelstenen tyder på att den kan vara senmedeltida, eventuellt från 1300- eller 1400-talet. Tegelstenen har sannolikt blivit sekundärt återanvänd vid uppförandet av de närliggande hantverkshusen. Tegelstenen och annat återanvänt byggnadsmaterial kan därför ha kommit från en äldre byggnad i närheten. Denna äldre byggnad kan antingen ha utgjorts av det hus som legat ovanpå källaren i söder eller också kan byggnadsmaterialet ha kommit från själva domkyrkans byggnadshytta.

Ett antal fragment av taktegel av munk- och nunnetyp påträffades också vid förundersökningen (F109, F110, F111, F112). Dessa fragment framkom samtliga inom den södra delen av förundersökningsområdet och i anslutning till den där belägna källaren. Fynden av detta taktegel visar att den byggnad som legat ovanpå källaren sannolikt haft ett tak täckt av munk- och nunnetaktegel och att byggnaden därför kan vara från medeltiden. Inom samma område påträffades även ett golvtegel (F066) vilket kan komma från samma byggnad.

Fynd av ben

Ett skaft av elfenben till en kniv eller en gaffel (F033) har en svårtydbar inristning. Möjligtvis står det: ”De Paris”, något som kan betyda att antingen besticket eller ägaren kom därifrån. Fynd av avsågade ledändar till ben från ko och häst (F098) tyder på att benhantverk, eventuellt kamtillverkning, har förekommit inom eller i anslutning till undersökningsområdet.

Referenser

Feldt, A-C. 1994. *Rotundan*. Arkeologisk förundersökning, Kv. Aposteln 1, Linköping, Östergötland. Rapport. Arkivhandling på Östergötlands länsmuseum.

Feldt, A-C. 1998. *Ett senmedeltida stenhus i innerstaden*. Byggnadsarkeologisk undersökning, biskopsgården, RAÄ 149 Kv. Aposteln 2, Linköping, Östergötland. Rapportmanus och arbetsmaterial på Östergötlands länsmuseum.

Feldt, A-C. 2003. *Medeltida murar mellan biskopsgård och domkapitel*. Arkeologisk förundersökning, Rosengången, RAÄ 153, Linköpings stad. Arbetsmaterial och rapportmanus på Östergötlands länsmuseum.

Feldt, A-C. 2005. *Biskopens medeltida källare- inför ombyggnad av en uteplats*, Arkeologisk förundersökning, Kv. Aposteln 2, RAÄ 149, Linköping. Rapport 2005:77, Östergötlands länsmuseum.

Magnusson, M. 2007. *Två undersökningar i Kv. Aspen 11*. Arkeologiska för- och efterundersökningar. Linköpings stad och kommun. Östergötlands län. Östergötlands länsmuseum. Rapport 2007:87.

Magnusson, M. 2008. Arkeologiska undersökningar. Kvarteret Aremis 11 och 12, Östgötagatan och Barfotegatan. *Åtta undersökningar i det medeltida Linköpings utkant*. Linköpings stad och kommun. Östergötlands län. Östergötlands länsmuseum. Rapport 2008:38.

Samuelsson, F. 2007. Arkeologisk förundersökning. *Friluftsscenen Tages hörna*. Invid RAÄ 153. Kv. Akademien 1. Linköpings stad och kommun. Östergötlands län. Östergötlands länsmuseum. Rapport 2007:51.

Tagesson, G. 1991. *Arkeologisk undersökning. Kv. Aposteln 2*. Linköping. Rapport, Arkivhandling på Östergötlands länsmuseum.

Tagesson, G. 1997. *Arkeologisk undersökning 1962-63. Kv. Aposteln 2*. Linköping. Rapport, Arkivhandling Östergötlands länsmuseum.

Tekniska uppgifter

Fastighet	Konserthusparken
Stad	Linköping
Kommun	Linköping
Län och landskap	Östergötland
Fornlämningsnr	RAÄ 153
Ekonomiskt kartans blad	085 57 (8F 5h Linköping)
Koordinater	X 6476670 Y 1488868, X 6476642 Y 1489014
Koordinatsystem	RT90 2,5 gon W
Typ av undersökning	Arkeologisk förundersökning/antikvarisk kontroll
Länsstyrelsens handläggare	Carin Claréus
Länsstyrelsens dnr	431-4669-08, jfr. 431-28071-07
Länsmuseets dnr	663/07
Länsmuseets kontonummer	530754
Uppdragsgivare	Linköpings kommun, Tekniska förvaltningen
Kostnadsansvarig	Linköpings kommun, Tekniska förvaltningen
Projektledare	Christer Carlsson
Personal	Mats Magnusson, Fredrik Samuelsson, Anna Börjesson, Olle Hörfors
Fältarbetstid	26:e maj- 3:e juni 2008
Undersökt sträcka	Ca 500 löpmeter
Fynd	ÖLMC 4400
Foto	Endast digitala bilder
Analyser	Nej
Grafik	Johan Levin/Christer Carlsson
Renritning	-
Grafisk form	Johan Levin
Dokumentationsmaterialet förvaras på Östergötlands länsmuseum.	
Ur allmänt kartmaterial	© Lantmäteriverket MS2008/06551
ISSN 1403-9273	Rapport 2008:98 © Östergötlands länsmuseum

Bilaga 1. Fyndlista

Invnr	Subnr	Ant	Sakord	Klassif 1	Klassif 2	Spec.benämning	Mtrl 1	Mtrl 2	Teknik 1
C4400	001	1	Pipa	Kritpipa	Skaft	-	Piplera		Pressat
C4400	002	1	Kärl	-	Buk	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	003	1	Kärl	-	Buk	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	004	1	Kärl	-	Buk	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	005	1	Kärl	-	Blandat	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	006	1	Kärl	-	Buk	Yngre rödgods	BII:3		Drejat
C4400	007	2	Pipa	Kritpipa	Skaft	-	Piplera		Pressat
C4400	008	1	Oidentifierat	-	-	-	Järn		Smitt
C4400	009	1	Kärl	-	Buk	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	010	1	Oidentifierat	-	-	-	Aluminium		Pressat
C4400	011	1	Oidentifierat	-	-	-	Tenn		-
C4400	012	3	Kärl	-	Blandat	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	013	1	Kärl	-	Buk	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	014	1	Kärl	-	Buk	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	015	1	Kärl	-	Mynning	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	016	1	Kärl	-	Buk	Yngre rödgods	BII:3		Drejat
C4400	017	1	Kärl	-	Buk	Stengods	CII:1		Drejat
C4400	018	1	Kärl	Hushålls- glas	-	-	Glas		Pressat
C4400	019	1	Oidentifierat	-	-	-	-		-
C4400	020	1	Oidentifierat	-	-	-	Järn		Smitt
C4400	021	1	Spik	-	-	-	Järn		Smitt
C4400	022	4	Pipa	Kritpipa	Skaft	-	Piplera		Pressat
C4400	023	1	Pipa	Kritpipa	Huvud	-	Piplera		Pressat
C4400	024	1	Slagg	-	-	-	Slagg		
C4400	025	1	Ring	-	-	-	Cu-legering		Smitt
C4400	026	2	Avslag	-	-	-	Flinta		Slaget
C4400	027	1	Kärl	-	Botten	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	028	1	Kärl	-	Buk	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	029	2	Kärl	-	Buk	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	030	62	Slagg	-	-	-	Slagg		
C4400	031	1	Spik	-	-	-	Järn		Smitt
C4400	032	1	Knapp	-	-	-	Cu-legering		Gjutet
C4400	033	1	Skaft	-	-	-	Elfenben		Slipat
C4400	034	1	Bruksprov	-	-	-	Kalkbruk		Blandat
C4400	035	1	Slagg	-	-	-	Slagg		
C4400	036	1	Spik	-	-	-	Järn		Smitt
C4400	037	1	Pipa	Kritpipa	Skaft	-	Piplera		Pressat
C4400	038	1	Kärl	-	Mynning	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	039	1	Kärl	Fat	Kant	Yngre rödgods	BII:4		Drejat

Teknik 2	Längd	Bredd	Höjd	Diam	Frag	Anlnr	Ruta	Anmärkning
	52	0	0	8	F		Schakt 2	-
	26	24	4,5	0	F		Schakt 2	Klar glasyr. Dekorativa drejsspår på utsidan.
Engobe	0	0	5	0	F,2		Schakt 2	Klar glasyr.
	40	30	5,5	0	F		Schakt 2	Ingen glasyr. In- och utsida verkar tunt slam-made.
	0	0	0	0	F,2		Schakt 3	Stänk av glasyr.
	0	0	0	0	F		Schakt 3	-
	0	0	0	0	F		Schakt 3	A: L=22 mm, diam=7,5 mm; B: L=32 mm, diam=10 mm.
	135	18	5,5	0	F		Schakt 3	Föremålet något böjt, halvront tvärsnitt. Ena änden något avsmalnande.
	23	16	7	0	F		Schakt 4	-
	0	0	1	38	D	Hus 1	Schakt 5	Tunt bleck med förhöjning, diam 16 mm, centralt på ena sidan.
	14,5	9	4	0	F	Hus 1	Schakt 5	Rest från tenngjutning?
Engobe	0	0	0	0	F	Hus 1	Schakt 5	Spår av klar glasyr.
	27	26	4	0	F	Hus 1	Schakt 5	Klar glasyr. Dekorativa drejsspår på insidan.
	20	20	8,5	0	F	Hus 1	Schakt 5	Grön glasyr.
	23,5	17	4	0	F	Hus 1	Schakt 5	Svart glasyr.
	34	19	5,5	0	F	Hus 1	Schakt 5	Hårt bränt.
	54	43	4	0	F,2	Hus 1	Schakt 5	-
	33	35	3,5	0	F	Hus 1	Schakt 5	Brunt glas. Text i relief: "bilz" eller "bitz".
	28	14	1	0	F,2	Hus 1	Schakt 5	Vitmetall eller Cu-legering? Böjt. Skört.
	83	6,5	4	0	D	Hus 1, spis 3	Schakt 5	"Tillplattad spik utan huvud med utväxt mitt på." Verktyg?
	85	0	0	0	D	Hus 1, spis 3	Schakt 5	Böjt.
	0	0	0	0	F	Hus 1, rensning	Schakt 5	A: L=21 mm, diam=6,5 mm; B: L=55, diam=8,5; C: L=26, diam=9,5; D: L=36, diam=10, delen närmast huvudet.
	10	19	2	0	F	Hus 1, rensning	Schakt 5	-
	34	19	16	0	F	Hus 1, rensning	Schakt 5	-
	0	0	1,2	6,2	D	Hus 1, rensning	Schakt 5	-
	0	0	0	0	F	Hus 1, rensning	Schakt 5	A: 23x11x6 mm, 1,9 gr; B: 27,5x16x5 mm, 2,0 gr.
	53	25	12	0	F	Hus 1, rensning	Schakt 5	Klar glasyr.
	19	39	6	0	F	Hus 1, rensning	Schakt 5	Klar och grön glasyr på in- och utsidan.
Engobe	0	0	0	0	F	Hus 1, rensning	Schakt 5	Spår av klar glasyr.
	0	0	0	0	F	Hus 3 "smedjan"	Schakt 5	Rensning.
	105	0	0	0	D	Hus 3 "smedjan"	Schakt 5	Rensning.
	0	0	4,5	18,5	D	Hus 3 "smedjan"	Schakt 5	Kuriosa i matjorden ovan Hus 3. Ankare inom ring med triangelbård.
Ristat	51,5	11	5,5	0	F	Hus 3 "smedjan"	Schakt 5	Kuriosa i matjorden ovan Hus 3. Avbrutet. Ristad text: "... DE PARIS **"
	0	0	0	0	F		Schakt 6	Muren under syllstenen i schakt 6.
	0	0	0	0	F		Schakt 6	Raseringslager ovanpå mur.
	90	0	0	0	D		Schakt 6	Raseringslager ovanpå mur. Böjt.
	63	0	0	7	F		Schakt 6	Raseringslager ovanpå mur.
	35	18,5	5,5	0	F		Schakt 6	Raseringslager ovanpå mur. Klar glasyr.
	35	35,5	4,5	0	F		Schakt 6	Silverliknande glasyr.

C4400	040	1	Kärl	Fat	Botten	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	041	1	Kärl	-	Mynning	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	042	3	Pipa	Kritpipa	Skaft	-	Piplera		Pressat
C4400	043	1	Kärl	-	Buk	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	044	1	Kärl	-	Buk	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	045	1	Kärl	Fat	Kant	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	046	3	Kärl	Fat	Blandat	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	047	1	Kärl	Kanna	Buk	Westerwald	CII:2		Drejat
C4400	048	1	Glas	Fönster- glas	-	-	Glas		Blåst
C4400	049	1	Kärl	-	Mynning	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	050	1	Kärl	-	Mynning	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	051	1	Kula	Gevärs- kula	-	-	Bly		Gjutet
C4400	052	1	Hyska	-	-	-	Cu-legering		Böjt
C4400	053	1	Oidentifierat	-	-	-	Järn		
C4400	054	1	Kil	-	-	-	Järn		Smitt
C4400	055	1	Oidentifierat	-	-	-	Gjutjärn		Gjutet
C4400	056	2	Bruksprov	-	-	-	Kalkbruk		Blandat
C4400	057	3	Pipa	Kritpipa	Skaft	-	Piplera		Pressat
C4400	058	1	Oidentifierat	-	-	-	Järn		
C4400	059	2	Slagg	-	-	-	Slagg		
C4400	060	2	Kärl	-	Blandat	Yngre rödgods	BII:3		Drejat
C4400	062	1	Kärl	-	Mynning	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	063	2	Kärl	Trebens- gryta	Ben	Yngre rödgods	BII:4		Tummat
C4400	065	18	Kärl	-	Blandat	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Tummat
C4400	066	1	Tegel	Golvtegel	-	-	Tegel		Slaget
C4400	067	1	Kakel	Rumpka- kel	-	-	Kakel		Slaget
C4400	068	1	Kärl	Fat	Kant	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	069	1	Kärl	Fat	Botten	Porcelain	D		Pressat
C4400	070	1	Kärl	-	-	Fajans	D		Pressat
C4400	071	2	Ben	-	-	Fajans	Ben		Bränt

	48	32	7,5	0	F		Schakt 6	Silverliknande glasyr.
	17	14,5	6,5	0	F		Schakt 6	-
	0	0	0	0	F		Schakt 6	A: L=40 mm, diam=6 mm; B: L=41,5 mm, diam=8,5 mm; C: L=71 mm, diam=9,5 mm
	55,5	24	10	0	F		Schakt 7	Klar och grön glasyr. Glasyr på brottuta, tillverkningsmisstag?
	38	27	4,5	0	F		Schakt 7	”Svart” glasyr.
Engobe	96	41	0	0	F		Schakt 7	Spår av klar glasyr. Ytterdiameter 300 mm.
Engobe	0	0	0	0	F	Hus 2, rensning	Schakt 7	Klar glasyr.
	47,5	35	5	0	F	Hus 2, rensning	Schakt 7	-
Skuret	110	54	3	0	F	Hus 2, rensning	Schakt 7	En kant med smältrand, en kant klippt eller skuren vid tillverkningen.
	40	26	8	0	F		Schakt 7	Raseringslager ovanpå mur. Klar glasyr. Spjälkat.
	18	14	6,5	0	F		Schakt 7	Raseringslager ovanpå mur. Grön glasyr. Spjälkat.
	0	0	0	10,5	K		Schakt 7	Raseringslager ovanpå mur. Avfyrad, spår av gevärspipans räffling.
	11	12	1,1	0	K		Schakt 7	Raseringslager ovanpå mur.
	40	30	2,5	0	D		Schakt 7	Raseringslager ovanpå mur. Rektangulärt föremål med tre av hörnen avklippta. Kraftigt korroderat.
	40	14	0	0	K		Schakt 7	Raseringslager ovanpå mur. Tjocklek 2,5-4,5 mm.
	94	28	6	0	F,2		Schakt 7	Raseringslager ovanpå mur. Knivbladsliknande föremål. Skört material.
	0	0	0	0	F		Schakt 8	Från källaren vid Rosengången.
	0	0	0	0	F		Schakt 8	Vid källaren, Rosengången. A: L=26 mm, diam=6,5 mm; B: L=36 mm, diam=8 mm; C: L=27 mm, diam=9 mm.
	130	20	11	0	F		Schakt 8	Vid källaren, Rosengången. Halvt rör, insidan cirkulär, utsidan 8-kantig. Godstjocklek ca 3 mm. Kraftigt korroderat.
	0	0	0	0	F		Schakt 8	Vid källaren, Rosengången.
	0	0	0	0	F		Schakt 8	Vid källaren, Rosengången.
	0	0	0	0	F		Schakt 8	Vid källaren, Rosengången. Klar glasyr. Sekundärbränt.
	0	0	0	0	F		Schakt 8	Vid källaren, Rosengången.
Engobe	0	0	0	0	F		Schakt 8	Vid källaren, Rosengången. Blandat klar och grön glasyr.
	185	145	50	0	F		Schakt 9	-
	50	34	15	0	F	Avfallsgrop	Schakt 11	Spår av glasyr på utsidan.
Engobe	60	34	7	0	F	Avfallsgrop	Schakt 11	Spår av klar glasyr.
	77	40	4	0	F	Avfallsgrop	Schakt 11	Insidan har blå blomdekor med klar glasyr, utsidan brun glasyr, undersidan klar glasyr. Kinesisk?
	21	10	2,5	0	F	Avfallsgrop	Schakt 11	-
	0	0	0	0	F	Avfallsgrop	Schakt 12	-

C4400	072	1	Kärl	Trebensgryta	Ben	Yngre rödgods	BII:4		Tummat
C4400	073	1	Kärl	Fat	-	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	074	1	Kärl	-	Buk	Westerwald	CII:2		Drejat
C4400	075	1	Pipa	Kritpipa	Skaft	-	Piplera		Pressat
C4400	076	1	Oidentifierat	-	-	-	Järn		Smitt
C4400	077	1	Kärl	-	Buk	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	078	2	Kärl	-	Mynning	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	079	1	Kärl	Fat	-	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	080	2	Pipa	Kritpipa	Skaft	-	Piplera		Pressat
C4400	081	1	Kakel	Rumpkakel	-	-	Kakel		Slaget
C4400	082	1	Kärl	Fat	Kant	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	083	2	Kärl	Fat	Blandat	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	084	1	Kärl	-	Buk	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	085	1	Slagg	-	-	-	Slagg		
C4400	086	1	Pipa	Kritpipa	Skaft	-	Piplera		Pressat
C4400	087	1	Pipa	Kritpipa	Huvud	-	Piplera		Pressat
C4400	088	3	Spik	-	-	-	Järn		Smitt
C4400	089	3	Spik	Hästsömsöm	-	-	Järn		Smitt
C4400	090	1	Kärl	-	Mynning	-	A-gods		Tummat
C4400	091	2	Kärl	-	Blandat	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	092	3	Pipa	Kritpipa	Skaft	-	Piplera		Pressat
C4400	093	1	Kärl	Trebensgryta	Ben	Yngre rödgods	BII:4		Tummat
C4400	094	2	Kärl	-	Blandat	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Tummat
C4400	095	3	Kärl	-	Blandat	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	096	1	Kärl	-	-	Bardmann	CII:2		Drejat
C4400	097	6	Glas	Fönsterglas	-	-	Glas		Blåst
C4400	098	2	Ben	-	-	-	Ben		Sågat

	58	0	0	32	F	Avfallsgrop	Schakt 12	-
Engobe	32	27	4,5	0	F	Avfallsgrop	Schakt 12	Klar glasyr.
	11,5	22	4	0	F	Avfallsgrop	Schakt 12	-
	54	0	0	8,5	F	Avfallsgrop	Schakt 12	-
	57	0	0	0	D	Avfallsgrop	Schakt 12	Svampform. "Foten": L=30 mm, diam 15 mm; "Hatten": Rektangulär pyramidform, 37x34 mm, H=30 mm.
	21	29	7	0	F		Schakt 13	Klar glasyr. Dekorativa drejsspår på utsidan.
	0	0	0	0	F		Schakt 15	Vid muren. Klar glasyr.
Engobe	0	0	0	0	F		Schakt 17	Vid muren. Klar glasyr.
	0	0	0	0	F		Schakt 23	A: L=23 mm, diam=8,5 mm; B: L=42,5 mm, diam=9,5 mm.
	80	44	14	0	F		Schakt 23	-
	48	29	10	0	F		Schakt 23	Klar glasyr. Spjälkat.
Engobe	0	0	0	0	F		Schakt 23	Klar glasyr.
Engobe	42	31	5	0	F		Schakt 25	Klar glasyr.
	0	0	0	0	F		Schakt 25	-
	29,5	0	0	7,5	F		Schakt 25	-
	26	14	10	0	F		Schakt 25	
	0	0	0	0	D		Schakt 25	-
	0	0	0	0	D		Schakt 25	-
	20	21	10	0	F	Hus 3, eldstadshus	Schakt 25	V om gångväg, norra sidan.
	0	0	0	0	F	Hus 3	Schakt 25	-
	0	0	0	0	F	Hus 3	Schakt 25	A: L=19 mm, diam=6 mm; B: L=37 mm, diam=6,5 mm; C: L=49 mm, diam=9 mm.
	37	0	0	21	F	Hus 3	Schakt 25	-
	0	0	0	0	F	Hus 3	Schakt 25	Klar glasyr.
Engobe	0	0	0	0	F	Hus 3	Schakt 25	Klar glasyr.
	28	38	5	0	F	Hus 3	Schakt 25	-
	0	0	0	0	F	Hus 3	Schakt 25	Glaspest.
	0	0	0	0	F	Hus 3	Schakt 25	Hantverksspill.

C4400	099	1	Spik	-	-	-	Järn		Smitt
C4400	100	4	Spik	Hästsömsöm	-	-	Järn		Smitt
C4400	101	1	Oidentifierat	-	-	-	Järn		Smitt
C4400	102	1	Oidentifierat	-	-	-	Glas		
C4400	103	1	Pärla	-	-	-	Glas		
C4400	061	18	Kärl	-	Blandat	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	064	2	Kärl	-	Blandat	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Tummat
C4400	104	0	Slagg	-	-	-	Slagg		
C4400	105	1	Kakel	Rumpkakel	-	-	Kakel	Vitlera	Slaget
C4400	106	1	Kärl	-	Botten	Yngre rödgods	BII:4	Vitlera	Drejat
C4400	107	1	Kärl	-	Botten	Yngre rödgods	BII:4		Drejat
C4400	108	1	Kärl	-	Botten	Nästan stengods	CI:3		Drejat
C4400	109	1	Tegel	Taktegel	-	-	Tegel		Slaget
C4400	110	1	Tegel	Taktegel	-	-	Tegel		Slaget
C4400	111	1	Tegel	Taktegel	-	-	Tegel		Slaget
C4400	112	1	Tegel	Taktegel	-	-	Tegel		Slaget

	80	0	0	0	D	Hus 3	Schakt 25	Böjt.
	0	0	0	0	D	Hus 3	Schakt 25	-
	35	7	6	0	D	Hus 3	Schakt 25	Verktygsspets?
	10	7	6,5	0	F	Hus 3	Schakt 25	Rensfynd i eldstad. Grönt glas.
	0	0	0	9,5	K	Hus 3	Schakt 25	Rensfynd i eldstad. Mångfacetterat.
	0	0	0	0	F		Schakt 8	Vid källaren, Rosengången.
	0	0	0	0	F		Schakt 8	Vid källaren, Rosengången. Blandat klar och grön glasyr.
	0	0	0	0	F	-	Lyktfundament 2	-
	54	37	8	0	F	-	Lyktfundament 2	Spår av klar glasyr.
	47	46	13	0	F	-	Lyktfundament 2	Spår av klar glasyr.
	101	25	27	0	F	-	Lyktfundament 2	Spår av klar glasyr.
	47	40	6	0	F	-	Lyktfundament 2	-
	160	100	0	0	F	-	Lyktfundament 2	-
	270	140	50	0	F	-	Lyktfundament 2	Munk- och nunnetegel. Godstjocklek 22 mm.
	215	140	45	0	F	-	Lyktfundament 2	Munk- och nunnetegel. Godstjocklek 18 mm.
	215	180	65	0	F	-	Lyktfundament 2	Nockpanna. Godstjocklek 18 mm. Rejält utdragen spets i ena kanten.

Östergötlands länsmuseum utförde den 26:e maj- 3:e juni 2008 en arkeologisk förundersökning inför schaktningar för ombyggnad av Konserthusparken i centrala Linköping.

Vid förundersökningen togs ett 35-tal större och mindre sökschakt upp inom parkområdet i syfte att söka efter samt försöka avgränsa de fornlämningar som förekommer under marken. Det visade sig att det främst var i parkens centrala delar som mer omfattande fornlämningar hade bevarats. Lämningar efter hantverksaktiviteter från 1700-talet överlagrade delvis senmedeltida bebyggelse inom förundersökningsområdets södra delar.

Den medeltida bebyggelsen utgjordes av en murad källare från 1400- eller 1500-talet med anslutande raseringslager från vägarna till det rivna medeltida hus som legat över källaren. Inom den östra delen av förundersökningsområdet förekom även två sopgropar samt två kallmurade trädgårdsmurar vilka sannolikt anlagts i biskopsgårdens trädgård under 1700- eller 1800-talen.

Uppdragsgivare var Tekniska förvaltningen vid Linköpings kommun, vilka även svarade för de arkeologiska kostnaderna. Ansvarig för fält- och rapportarbetet var antikvarie Christer Carlsson.